

תלמוד בבלי מסכת שבת דף קיט עמוד ב
אמר רבי יהושע בן לוי: כל העונה אמן יהא שמיה רבא מברך בכל כחו - קורעין לו גזר דינו

רש"י מסכת שבת דף קיט עמוד ב
בכל כחו - בכל כוונתו

תוספות מסכת שבת דף קיט עמוד ב
ואומרים יהא שמיה רבא מברך בקול רם מבטלים גזירות קשות

בית הבחירה (מאירי) מסכת שבת דף קיט עמוד ב 1249 b
אף על פי שכל התפלה צריכה כונה מ"מ בקדיש כשאדם עונה אמן יהא שמיה רבא צריך לענותו בכל כחו
ובכל כונתו

חידושי הריטב"א מסכת שבת דף קיט עמוד ב 1260's b
כל העונה יהא שמו הגדול מבורך בכל כחו. יש שפירשו בכל כונתו, והנכון בכל כחו ממש כי בזו מעורר
כונתו וכל איבריו לברך שמו של הקדוש ברוך הוא, וכן פירש ה"ר יונה ז"ל

Where does Rambam fit in?

רמב"ם הלכות תפילה ונשיאת כפים פרק ט הלכה א
סדר תפלות הציבור כך הוא: בשחר כל העם יושבים א ושלח ציבור יורד לפני התיבה ועומד באמצע העם
ומתחיל ואומר קדיש וכל העם עונים אמן יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי בכל כחו, ועונים אמן
בסוף קדיש, ואחר כך אומר ברכו את יי' המבורך והם עונים ברוך יי' המבורך לעולם ועד, ומתחיל ופורס על
שמע בקול רם והם עונים ב אמן אחר כל ברכה וברכה, והיודע לברך ולקרות עמו קורא עד שמברך גאל
ישראל.

However

רמב"ם סדר תפילות נוסח הקדיש
ומצות חכמים הראשונים לענות אמן יהא שמיה רבא מברך בכל כחו של אדם

Focus on Chazzan vs Focus on the Response

Malbim and Inner Strength

כחי - הכח הפנימי, אוני - התגלות הכח לחוץ. (בראשית מט ג)
נאדרי בכח - הוא הפנימי בזמן שכובש מדותיו. (שמות טו ו)
ההבדל בין כח ובין יתר לשונות שבאים על הגבורה והחוזק, הוא שכח מציין הכח הפנימי השרשי שעצור
בתוך החי טרם התגלותו לחוץ

Is Out Loud an issue?

שולחן ערוך אורח חיים הלכות ברכות השחר ושאר ברכות סימן נו סעיף א
 א א' א' יש לכוין <א> בעניית (ב) [א] הקדיש. הגה: (ג) ב ב' ולא יפסיק בין יהא שמה רבא (ד) (א)
 [ב] למברך. (הגהות אשר"י בשם א"ז כתב דלפי' ראשון לא יפסיק בין שמה לרבא, ולפי' ר"י אין
 להפסיק בין רבא למברך). ב' [ולענות אותו (ה) ג בקול רם ולהשתדל לרוץ כדי (ו) לשמוע] ג קדיש

The Problem?

מגן אברהם סימן נו ס"ק ג
 ג (פמ"ג) (מחה"ש) בקול רם. אבל לא יתן קולות גדולות שיתלוצצו עליו בני אדם ויגרום להם חטא (הר"ר
 יונה)

Every other Tefilla - Every day?

שולחן ערוך אורח חיים הלכות תפלה סימן קא
 סעיף ב
 ב ב' לא יתפלל * בלבו לבד, ב' אלא מחתך הדברים בשפתיו (ה) ג ג' ב' ומשמיע [ג] לאזניו בלחש, (ו) ד
 ג' ולא ישמיע (ז) קולו; * ואם אינו יכול לכוין (ח) בלחש, מותר (ט) להגביה קולו; וה"מ בינו לבין עצמו,
 אבל (י) בצבור, אסור, * דאחי למשרד צבורא. הגה: ואם משמיע קולו בביתו כשמתפלל, <א> כדי שילמדו
 ממנו בני ביתו, מותר (טור)

משנה ברורה סימן קא ס"ק ז
 קולו - ואפילו בפסוקי דזמרה טוב שלא להרים קול כי הקדוש ברוך הוא שומע בלחש לא כאותם (ז)
 המגביהים קולם יותר מדאי ומיהו בשבת שנוהגים שאחד אומר פסוקי דזמרה בקול רם שפיר דמי [פמ"ג]

- Scoffers Sinning
- Annoying Others
- Theological Implication